



LA GUSPIRA

Alfons Quintà
PERIODISTA

POSSIBLES SUCCESORS DE PRAT I ACCELERACIÓ DE LA DESTRUCCIÓ DE L'ICS

Ja comencen a haver-hi noms de substituïts de **Josep Prat** com apresident de l'Institut Català de la Salut (ICS) o bé, més eventualment, com a reemplaçants de **Boi Ruiz** com conseller. De moment, Josep Prat només admet en privat que aviat agafarà vacances a Galícia, on tindria un magnífic «pazo». No es descarta que Prat continuï manant des de l'ombra.

A hores d'ara es tracta només de persones que són considerades per **Artur Mas**, com possibles solucions a un caos dins la sanitat pública

que cada dia és més cridaner, ja que la destrucció de l'ICS per Prat i Mas està sent accelerada. El caos intern que creen és monumental, mentre que Prat i els seus hi han imposat un clima de terrorífica suspicció.

El candidat millor situat és el que fou president del Col·legi de Metges de Barcelona, entre 1994 i 2010, **Miquel Bruguera**, hepatòleg de 69 anys, membre de CDC i amic de **Jordi Pujol**. UDC també té un candidat, **Antoni Bayés de Luna**, cardiòleg, de 75 anys, antic cap de cardiologia de l'Hospital Sant Pau de Barcelona i de sempre cap d'un entramat de poder sanitari a la comarca d'Osona. En un món tan proper al finançament dels partits, la seva militància a UDC i la seva edat semblen ser obstacles. En el passat Bayés va ser moderadament crític amb els consorcis privats.

Ambdós són més educats que Prat i Ruiz, però no representen – no podrien representar, atesa la voluntat de Mas – cap canvi de rumb. Mostrarien cares amables, per continuar igual. Algunes fonts afirmen amb rotunditat que el nou vingut serà un «metge molt prestigiós, ja jubilat». Per tant, podria haver-hi un tercer nom, un «tapado» que diuen a Mèxic.

Cal recordar que el primer candidat de Mas per a ser conseller de Salut va ser l'actual president del Col·legi de Metges de Barcelona, **Miquel Vilardell**, càrrec en què succeí Bruguera. Ara, Vilardell, cirurgià vascular de 65 anys, també presideix el consell assessor en sanitat de Mas.

Vilardell és crític amb les retallades. Va refusar ser conseller en intuir que hauria d'estar al servei de les privades concertades. No

hauria pogut evitar-ho, en haver d'estar emmarcat per personatges com Prat. Ara Vilardell té el gran honor de discrepar de Mas i de Prat. O sigui que el caos no solament és a l'ICS sinó també en el consell assessor del mateix Mas.

Vilardell ja pateix el que és presidir un col·legi on personatges, diferents d'ell i ben propers a la «CDC dels negocis», com el vicepresident **Jaume Padrós** i **Jaume Aubia**, cap dels aspectes financers d'aquest, en tant que president del «Grup Med». Els metges del Col·legi de Girona que el 2008 varen estar sotmesos a un gran trasbals – del que el DdG n'informà – saben de què va. Es produí una justificada ruptura amb el Consell Mèdic de Catalunya. Aquest gran tema gironí roman inacabat.

La destrucció de l'ICS planificada i en vies d'execució per Prat – i també per qui el substitueixi – és una reedició de la gran barbaritat de Reus, el holding Innova, amb un endeutament de 33.532 milions de pessetes. De la mateixa manera, l'operació de substitució, només aparent, de Prat (i potser de Ruiz) seria una reedició de l'intent comparable al de designar a Bruguera conseller en lloc de Ruiz. Qui sigui escollit estarà ben lligat per Prat o pel «pratisme» sense Prat. Mas vol que sigui així.

Tot plegat seria impossible si les retallades haguessin estat plantejades clarament en el Parlament i hi haguessin uns mitjans de comunicació com els de la resta d'Europa. Però aquí tenim la infame TV3 i un altre trist fet, que lliga amb el títol d'un llibre de l'admirat poeta **J. V. Foix**, de qui ara es celebra el 25 aniversari de la seva mort: «Allò que no diu

La Vanguardia» (Editorial Aymà, Barcelona, 1971).

Tanmateix ahir vaig poder llegir un informe molt professional del «Diario Médico», escrit per la seva delegada a Barcelona, **Carmen Fernández**. Es titula «La reforma “oculta” de la sanidad catalana». També cal recomanar les «Esmenes del Fòrum Català d'Atenció Primària (FOCAP) al document Pla de Salut de Catalunya 2011-2015». Ambdós són a Internet.

En canvi, molts polítics semblen poc actius, malgrat que hi ha coses a fer. Per exemple, demanar formalment que es precisi si es va dur a terme el preceptiu informe jurídic respecte al nomenament de Josep Prat. Totes les fonts m'han dit que no. És un punt clau, per a refermar la responsabilitat de Mas i de tot el govern, que han parlat d'un pretès informe. Podria ser privat, és a dir encarregat a algú afí, pagat i de fet nul.

Finalment, per compensar el drama descrit, s'escau una nota de color, molt certa. Una font em demana si no he vist mai un conjunt d'ocells posats en una branca. Responc que sí. Afegeix que, si piques de mans a prop, tots els ocells es llencen a volar uns instants, per posar-se ben aviat en la mateixa branca. «En la sanitat catalana, el sector concertat – em diu – ha estat com aquells ocells, mentre que el picar de mans equival a les eleccions: donaven una volta i els mateixos ocells es tornaven a posar allà mateix on eren abans. Ara la diferència rau en el fet que la mateixa Generalitat els ajuda a destruir un arbre que ens protegia a tots amb equitat i eficàcia. Per tant, molts quedem desempaïats davant la malaltia i la mort».